

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010495
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4221010495.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno, proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 30.12.2021, sp. zn. 0T/71/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23. februára 2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému Z. J., nar. XX.XX.XXXX v R. U., trvale bytom D. J. č. XXXX, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra od dňa 8.11.2021,

u k l a d á

podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného Z. J. (ďalej len obžalovaný) vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že: dňa XX. novembra XXXX v čase okolo XX.XX hod. pred obcou D. J. viedol motorové vozidlo značky Škoda Fabia s evidenčným číslom DS XXX GZ, kedy ho hliadka OO PZ D. J. zastavila a kontrolovala z dôvodu, že mala informácie o tom, že predmetné motorové vozidlo má viesť osoba bez vodičského oprávnenia, pričom vykonanou lustráciou bolo zistené, že takto konal napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/58/2014 z 30. marca 2015, s právoplatnosťou dňa 30. marca 2015, uložený okrem iného aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 5 rokov, trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/38/2017 z 05. júla

2017 s právoplatnosťou dňa 05. júla 2017 okrem iného aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akékoľvek druhu na dobu 5 rokov a tiež trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. OT/13/2019 zo 16. marca 2019 s právoplatnosťou 02. mája 2019 okrem iného aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akékoľvek druhu na dobu 6 rokov.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 43 Tr. zák. upustil od uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., vzhľadom na nevykonané tresty rovnakého druhu, ktoré boli obžalovanému uložené:

- rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/58/2014 zo dňa 30.3.2015 v trvaní 5 rokov,
- trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. OT/38/2017 zo dňa 5.7.2017 trvaní 5 rokov,
- trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. OT/13/2019 zo dňa 16.3.2019 v trvaní 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného Z.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že uložený trest súdom I. stupňa je neprimerane mierny a nebude plniť svoj preventívny účel. Uviedol, že obžalovaný bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, z toho 4-krát pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a naposledy uložené tresty vo výmere dvoch mesiacov a troch mesiacov nepodmienečne nezabránili obžalovanému v páchaní trestnej činnosti rovnakého druhu, pričom vzhľadom na výšku doposiaľ uložených trestov zákazu činnosti mu už nebolo možné tieto ukladať. Nepovažoval za správne a zákonné priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože táto je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti. S poukazom na hore uvedené skutočnosti navrhol krajskému súdu zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. s tým, aby sám krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uložení prísnejšieho trestu odňatia slobody. Toto odvolanie zástupkyňa krajského prokurátora modifikovala tým, že sa nestotožňuje s odvolacím dôvodom prokurátora, ktorým namietal použitie ustanovenia podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., avšak bola toho názoru, že u obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu a ani doposiaľ uložené tresty nemali na neho dostatočný vplyv a preto navrhla zrušiť rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. a s tým, aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému uloží prísnejší trest.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že trest, ktorý mu bol uložený, je dostatočný. V prípade uloženia mu vyššieho trestu by nastali problémy v jeho rodine, nebude sa mať kto starať o jeho deti, vždy pracoval a staral sa o rodinu, aby nemusel byť sociálne odkázaný, svoje konanie oľutoval a uviedol, že riadil motorové vozidlo iba kvôli svojmu synovi, ktorý bol chorý.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom, Krajský súd v Nitre v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom bolo zistené, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.12.2021 vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a po kladných odpovediach na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. zák., súd I. stupňa prijal vyhlásenie o vine a dokazovanie vykonával len v súvislosti s výrokom o treste. Vzhľadom k tomu, že rozsudok súdu I. stupňa sa stal ohľadom viny právoplatným a odvolanie bolo podané prokurátorom len čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, odvolací súd preskúmal len tento výrok a dospel k záveru, že výrok o treste je potrebné zrušiť, pretože súd I. stupňa pri ukladaní trestu porušil zákon a trest je neprimerane mierny. S poukazom na tieto skutočnosti potom krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a sám vo veci rozhodol.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, odvolací súd pri jeho ukladaní vychádzal zo zásad na ukládanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd rovnako ako súd I. stupňa, vzhliadol u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento aj oľutoval, pričom mu priznal aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a v danom prípade aj súdu, keď na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a prejavil aj ľútosť nad spáchaním skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu.

Rovnako aj odvolací súd zistil u obžalovaného príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol pre trestný čin odsúdený, keď z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti 10-krát súdne trestaný, z toho v štyroch prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Je nutné uviesť, že doposiaľ bol 4-krát odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a to:

- v roku 2012 trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. OT/47/2012 k trestu odňatia slobody 3 mesiace nepodmienečne a k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky, pričom nepodmienečný trest odňatia slobody mu bol odpustený amnestiou,

- v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno OT/50/2012 bol trestným rozkazom odsúdený opätovne pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 16.05.2014 a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov. Tento trestný rozkaz bol rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 30.03.2015 sp. zn. 11T/58/2014 zrušený a bol mu pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 3 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého trestu bol podmiennečne prepustený 15.03.2016 a bola mu určená skúšobná doba 2 roky, pričom v tejto skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa neosvedčil a bol mu nariadený vykonať zvyšok trestu, ktorý vykonal dňa 16.10.2020. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti vo výmere 5 rokov,

- ďalej bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. OT/38/2017 zo dňa 05.07.2017 uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace nepodmienečne, ktorý trest vykonal 31.10.2017 a znova mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 rokov,

- naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. OT/13/2019 zo dňa 16.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.05.2019 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý trest vykonal 15.06.2019 a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 6 rokov.

Z hore uvedeného je zrejmé, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom. Doposiaľ uložené tresty odňatia slobody za rovnaké prečiny nemali na neho žiadny prevýchovný vplyv, ale opätovne sa dopúšťal rovnakej trestnej činnosti, za ktorú už bol aj odsúdený. Ďalej bolo zistené, že obžalovaný vôbec nie je držiteľom vodičského oprávnenia, v evidenčnej karte vodiča má evidovaný jeden priestupok z júna 2021, keď nepoužil bezpečnostný pás ako spolujazdec.

Pri ukladaní trestu odvolací súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 348 ods. 1 Tr. zák., t.j. 0 až 2 roky, pričom po zohľadnení dvoch poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a jednej príťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal mu trest v rozmedzí trestnej sadzby 0 až 1 rok a 4 mesiace.

Na prevýchovu obžalovaného v danom prípade považoval odvolací súd za primeraný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne. Tento trest by mal zabezpečiť tak ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne spĺňa podmienky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že trest, ktorý mu bol uložený súdom I. stupňa, je trestom primeraným a vyšší trest by mal nepriaznivý vplyv na jeho rodinu, k tomu odvolací súd uvádza, že na tieto skutočnosti mal obžalovaný brať zreteľ, keď riadil motorové vozidlo bez toho, aby mal jednak vodičské

oprávnenie a potom, čo mu už za rovnakú trestnú činnosť bol viackrát uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Tento trest obžalovaný absolútne nerešpektuje.

Obžalovaného odvolací súd na výkon trestu odňatia slobody, rovnako ako súd I. stupňa, zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože už bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Rozhodnutím súdu I. stupňa o upustení od uloženia trestu zákazu činnosti podľa § 43 Tr. zák. došlo k porušeniu Trestného zákona.

Podľa § 43 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu.

Toto ustanovenie upravuje postup trestania v prípade, že páchatel' spáchal ďalší trestný čin predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný a páchatel' sa dopustil uvedeného trestného činu v čase medzi vyhlásením odsudzujúceho rozsudku a právoplatnosťou tohto rozsudku (ďalší trest). V prípade, že sa páchatel' dopustil uvedeného konania po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku za skorší trestný čin, ide o recidívu, ktorá sa posudzuje samostatne. V tomto prípade obžalovaný sa dopustil skutku po právoplatnosti predchádzajúcich odsúdení a preto neprichádzalo do úvahy použitie ustanovenia o ďalšom treste, ani o jeho upustení. V danom prípade mal súd I. stupňa iba v odôvodnení napadnutého rozsudku uviesť, že trest zákazu činnosti mu neukladal z dôvodu, že predchádzajúce tresty zákazu činnosti ešte nemá vykonané a uložením trestu zákazu činnosti by došlo k prekročeniu najvyššej možnej výmery trestu, ktorá je v zmysle § 61 ods. 2 Tr. zák. 10 rokov

Prvý trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/47/2012, ktorý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 11.11.2012. Nepodmienečný trest uložený týmto trestným rozkazom vo výmere 3 mesiace mu bol odpustený amnestiou zo dňa 02.01.2013, pričom táto sa nevzťahovala na trest zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený vo výmere 3 roky.

Následne mu boli uložené tresty zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke a to:

- rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/58/2014 vo výmere 5 rokov, pričom predchádzajúci trestný rozkaz Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/50/2012 bol vo výroku o treste zrušený,
- trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/38/2017 zo dňa 05.07.2017 vo výmere 5 rokov a
- trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/13/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.05.2019 vo výmere 6 rokov.

Z pripojených spisov vyplýva, že obžalovaný vykonával tresty od 17.11.2012 do 17.05.2014 (vo veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/50/2012), teda celkovo 1 rok 6 mesiacov.

Následne vykonával trest vo veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/38/2017 od 30.09.2017 do 31.10.2017 (2 mesiace).

Odo dňa 16.03.2019 do 15.06.2019 vykonával trest Okresného súdu Komárno vo veci sp. zn. 0T/13/2019 (3 mesiace).

A naposledy bol vo výkone trestu od 16.01.2020 do 16.10.2021 (9 mesiacov) vo veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/58/2014 - potom čo bolo rozhodnuté, čo sa v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil.

Z uvedeného je potom zrejmé, že odsúdený má vykonaný celý trest zákazu činnosti uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/47/2012 vo výmere 3 roky a časť z trestu zákazu činnosti uložený mu rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/58/2014. Nevykonané má úplne tresty zákazu činnosti uložené mu trestnými rozkazmi Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/38/2017 a 0T/13/2019.

Keďže uložené tresty prevyšujú najvyššiu možnú výmeru trestu zákazu činnosti, ktorú je možné uložiť podľa Trestného zákona, v danom prípade mu trest zákazu činnosti ukladaný odvolacím súdom nebol.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, že vyhovel odvolaniu prokurátora a sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.